

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinînd cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” Societate Comercială,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” împotriva lui Didenco Grigore privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, prin care cererea de recurs a fost declarată inadmisibilă,

C O N S T A T Ă :

La 15.07.2013, SRL „Transimex” SC a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Didenco, solicitînd încasarea prejudiciului material în mărime de 171 189 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, între SRL „Transmimex” în calitate de angajator și Grigore Didenco, în calitate de angajat, a fost încheiat la 02.01.2012 un contract individual de muncă, în baza căruia ultimul a fost angajat în calitate de șofer. Ulterior părțile au încheiat un contract de răspundere materială, în baza căruia Grigore Didenco și-a asumat răspunderea materială deplină pentru neasigurarea integrității sau distrugerea bunurilor încredințate acestuia întru executarea obligațiilor sale. La 23.03.2012, pe traseul Herson-Cherci a avut loc un accident rutier, cu implicarea autovehiculului de model Volvo FH12430, cu nr. de înmatriculare LP AG 474, la volanul căruia se afla Grigore Didenco și semiremorca de model MAGYAR, cu nr. de înmatriculare C AS 249, tractată de autovehiculul de model Volvo, cu nr. de înmatriculare C KN 429, la volanul căruia se afla Șendrea S.

În urma accidentului a fost distrus autovehiculul de model Volvo FH12430, cu nr. de înmatriculare LP AG 474, care aparține cu drept de proprietate SRL

„Transimex”, iar vinovat de producerea accidentului se face Grigore Didenco. Raportul de evaluare a pagubei nr.921/08A din 20 august 2012, efectuat de către SRL „ExautoPlus”, indică costul mediu de piață a unui automobil analogic ca fiind de la 9 000 euro și pînă la 12 000 euro, în mediu 11 250 euro, ceea ce conform cursului valutar al BNM în valuta națională la ziua examinării constituie – 171 189 lei. Conform tehnologiei de recondiționare a autovehiculelor avariate, automobilul Volvo FH12340 cu n/î LP AG 474 nu este rațional de reparat, deoarece valoarea cheltuielilor depășește esențial valoarea de piață a unui automobil analogic. Avînd în vedere faptul că pîrîtul are încheiat contract de răspundere materială deplină, reclamantul consideră că pîrîtul urmează să restituie prejudiciul material în mărime de 171 189 lei.

Cere reclamantul încasarea de la pîrît a prejudiciului în mărime de 171 189 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Orhei din 11 iulie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Didenco Grigore în beneficiul SRL „Transimex” prejudiciul material cauzat în urma accidentului rutier în suma de 171 189 lei, cheltuielile pentru taxa de stat în suma de 1 000 lei și pentru asistență juridică 3000 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a aplicat prevederile art. 14 alin. (1), 1398 alin. (1) Cod civil și art. 333 alin. (1), 337 și 338 alin. (1) Codul muncii, menționînd că pîrîtul se face vinovat de cauzarea prejudiciului reclamantului.

La 11.08.2014, Grigore Didenco a depus cerere de apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Orhei din 11 iulie 2014 cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, instanța a considerat probată vinovăția lui în comiterea accidentului în baza unor probe ce nu au fost administrate corespunzător, precum și nu este confirmată autenticitatea respectivelor probe. Consideră că instanța nu a elucidat toate aspectele pricinii, iar soluția dispusă nu este argumentată corespunzător. Menționează că în esență eroarea aparține angajatorului, care nu a verificat mijlocul de transport, iar de către agenții constatatori s-a confirmat că sistemul de frînare era defect, ceea ce și urmează a fi pus în seama angajatorului. Or, acesta nu a dispus verificarea corespunzătoare a autoturismului, iar per final a avut loc accidentul rutier.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de Didenco Grigore, casată hotărîrea Judecătorei Orhei din 11 iulie 2014 și a fost emisă o hotărîre nouă prin care a fost admisă parțial acțiunea SRL „Transimex” cu încasarea de la Didenco Grigore în beneficiul SRL „Transimex” prejudiciul cauzat în limita a 3 salarii medii lunare. În rest, cererea de chemare în judecată a SRL „Transimex” împotriva lui Didenco Grigore privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 336, 339 Codul muncii, Nomenclatorul funcțiilor și lucrărilor pentru care se instituie răspunderea materială deplină, aprobat prin HG nr. 449 din 29.04.2004, menționînd că nu poate fi reținută răspunderea materială deplină a angajatului pentru prejudiciul cauzat.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 20.04.2016, SRL „Transimex” SC a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Orhei din 11 iulie 2014.

Prin încheiere Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, cererea de recurs declarată de către SRL „Transimex” a fost considerată inadmisibilă.

La 25 noiembrie 2016, SRL „Transimex” SC a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de recurs.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a indicat că circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au putut fi cunoscute revizuentului pînă la momentul examinării chestiunii în instanța de recurs.

Prin urmare, revizuentul și-a motivat cererea de revizuire și prin prisma art. 449, lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care după emiterea hotărîrii, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 451, alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicîndu-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexîndu-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate, urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărîri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărîrii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care după emiterea hotărîrii, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta

dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor enunțate, este de înțeles că circumstanțele sau faptele date existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărîrii) instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau pînă la momentul pronunțării hotărîrii și să fie descoperite după ce hotărîrea judecătorească devine irevocabilă.

Prin prin prisma normei sus-enunțate, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuietul nu a prezentat probe concludente și pertinente să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile prevăzute de art. 449 lit. b), or, cele indicate de către revizuiet au fost supuse cercetării și de către instanțele ierarhic inferioare.

Totodată, instanța de revizuire reține că reluarea procesului de judecată pentru o nouă soluționare a cazului ar încălca principiul securității raporturilor juridice care presupune respectul față de principiul lucrului judecat, adică principiul caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești care cere, ca atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

Este important, la caz, de remarcat că unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că procedura de revizuire nu trebuie folosită de către instanțele naționale într-o manieră incompatibilă cu principiul securității juridice (cauza „Sfinx-Impex” SA c. Moldovei, nr. 28439/05 din 25 septembrie 2012).

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat (*res judicata*).

Sub acest aspect, se va menționa și faptul că, admiterea cererii de revizuire în împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice (*Popov (2) contra Moldovei, E. Duca contra Moldovei ș.a*), prin urmare aceasta urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat.

O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Față de cele ce preced și avînd în vedere că temeiurile invocate în cererea de revizuire nu se încadrează prin prisma prevederilor art. 449 lit. b) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către SRL „Transimex” SC ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire formulată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” Societate Comercială, împotriva încheierii Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” împotriva lui Didenco Grigore privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Încheiere nu este supusă nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea